TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. sausio 20 d.*

„Apeliacinis skundas – Institucinė teisė – Piliečių iniciatyva – Reglamentas (ES) Nr. 211/2011 – 4 straipsnio 2 dalies b punktas – Pasiūlytos piliečių iniciatyvos registracija – Sąlyga, pagal kurią reikalaujama, kad nebūtų taip, jog ši pasiūlyta iniciatyva akivaizdžiai nepatektų į Komisijos įgaliojimus pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis – Sprendimas (ES) 2017/652 – Piliečių iniciatyva „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“ – Dalinė registracija – ESS 5 straipsnio 2 dalis – Suteikimo principas – SESV 296 straipsnis – Pareiga motyvuoti – Rungimosi principas“

Byloje C-899/19 P

dėl 2019 m. gruodžio 4 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Rumunija, atstovaujama E. Gane, L. Lițu, M. Chicu ir L.-E. Bațagoi,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, iš pradžių atstovaujamai I. Martínez del Peral, H. Stancu ir H. Krämer, vėliau – I. Martínez del Peral ir H. Stancu,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Vengrijai, atstovaujamai M. Z. Fehér ir K. Szíjjártó,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas einanti trečiosios kolegijos pirmininkė K. Jürimäe, teisėjai S. Rodin (pranešėjas) ir N. Piçarra,

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: rumunų.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Rumunija prašo panaikinti 2019 m. rugsėjo 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Rumunija / Komisija* (T-391/17, EU:T:2019:672; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl 2017 m. kovo 29 d. Komisijos sprendimo (ES) 2017/652 dėl pasiūlytos piliečių iniciatyvos „Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe“ (OL L 92, 2017, p. 100; toliau – ginčijamas sprendimas) panaikinimo.

Teisinis pagrindas

2 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 211/2011 dėl piliečių iniciatyvos (OL L 65, 2011, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 94, 2012, p. 49) 1, 2, 4 ir 10 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(1) [ES] sutartimi numatant Europos piliečių iniciatyvą sustiprinama [Europos] Sąjungos pilietybė ir dar labiau sutvirtinamas demokratinis Sąjungos veikimas, *inter alia*, kiekvienam piliečiui suteikiant teisę dalyvauti demokratiniame Sąjungos gyvenime. Taikant šią procedūrą, piliečiai gali tiesiogiai kreiptis į [Europos] Komisiją prašydami ir ragindami, kad ji pateiktų pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto, kuriuo siekiama įgyvendinti Sutartis, ir ši galimybė panaši į Europos Parlamentui pagal [SESV] 225 straipsnį ir [Europos Sąjungos] Tarybai pagal [SESV] 241 straipsnį suteiktą teisę.

(2) Šios procedūros ir sąlygos, kurias reikia taikyti siekiant įgyvendinti piliečių iniciatyvą, turėtų būti aiškios, paprastos, lengvos taikyti ir turėtų atitikti piliečių iniciatyvos pobūdį, kad būtų skatinamas piliečių dalyvavimas, o Sąjunga būtų prieinamesnė. Jos taip pat turėtų padėti pasiekti deramą teisių ir pareigų pusiausvyrą.

<…>

(4) Piliečių pageidavimu Komisija turėtų suteikti piliečiams informacijos ir neoficialių patarimų, susijusių su piliečių iniciatyvomis, ypač dėl registravimo reikalavimų.

<…>

(10) Siekiant užtikrinti pasiūlytų piliečių iniciatyvų suderinamumą ir skaidrumą bei išvengti padėties, kai parašai renkami dėl siūlomos piliečių iniciatyvos, kuri neatitinka šiame reglamente nustatytų sąlygų, turėtų būti privaloma, prieš pradedant iš piliečių rinkti reikalingus pritarimo pareiškimus, tokias iniciatyvas užregistruoti tam skirtoje Komisijos interneto svetainėje. Visas siūlomas piliečių iniciatyvas, kurios atitinka šiame Reglamente nustatytas sąlygas, turėtų registruoti Komisija. Komisija turėtų registruoti pranešimus, laikydamasi bendrų gero administravimo principų.“

3 Reglamento Nr. 211/2011 1 straipsnyje nurodyta:

„Šiuo reglamentu nustatomos piliečių iniciatyvos procedūros ir sąlygos, kaip numatyta [ESS] 11 straipsnyje ir SESV 24 straipsnyje.“

4 Šio reglamento 2 straipsnyje nustatyta:

„Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. piliečių iniciatyva – Komisijai pagal šį reglamentą pateikta iniciatyva, kurioje Komisija raginama neviršydama savo įgaliojimų pateikti pasiūlymą dėl tų klausimų, dėl kurių, piliečių nuomone, Sutartims įgyvendinti reikalingas Sąjungos teisės aktas, ir kuriai pritarė bent milijonas reikalavimus atitinkančių pasirašiusiųjų, kurie yra bent iš ketvirtadalio visų valstybių narių;

<…>

3. organizatoriai – fiziniai asmenys, sudarantys piliečių komitetą, kuris rengia piliečių iniciatyvą ir ją pateikia Komisijai.“

5 Minėto reglamento 4 straipsnio 1–3 dalyse numatyta:

„1. Prieš pradėdami iš pasirašiusiųjų rinkti pritarimo pasiūlytai iniciatyvai pareiškimus, organizatoriai turi ją užregistruoti Komisijoje ir pateikti II priede nurodytą informaciją, visų pirma apie pasiūlytos piliečių iniciatyvos dalyką.

Ta informacija pateikiama viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų Komisijos tam skirtame internetiniame registre (toliau – registras).

Organizatoriai registrui ir tam tikrais atvejais savo interneto svetainėje turi nuolat pateikti atnaujintą informaciją apie pasiūlytos piliečių iniciatyvos paramos ir finansavimo šaltinius.

Kai registracija patvirtinta pagal 2 dalį, organizatoriai gali pateikti pasiūlytą piliečių iniciatyvą kitomis oficialiomis Sąjungos kalbomis ir ją įtraukti į registrą. Organizatoriai atsakingi už pasiūlytos piliečių iniciatyvos vertimą į kitas oficialias Sąjungos kalbas.

Komisija sukuria kontaktinį centrą, kuris teikia informaciją ir pagalbą.

2. Per du mėnesius nuo II priede nurodytos informacijos gavimo dienos Komisija registruoja pasiūlytą piliečių iniciatyvą, suteikdama jai unikalų numerį ir išsiunčia patvirtinimą organizatoriams, jei laikomasi šių sąlygų:

<…>

b) nėra taip, kad pasiūlyta piliečių iniciatyva akivaizdžiai nepatektų į Komisijos įgaliojimus pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis;

<…>

3. Komisija atsisako registruoti iniciatyvą, jei neįvykdytos 2 dalyje nurodytos sąlygos.

Jei Komisija atsisako registruoti pasiūlytą iniciatyvą, ji praneša organizatoriams apie tokio atsisakymo priežastis ir apie visas galimas teismines ir neteismines teisės gynimo priemones, kurių jie gali imtis.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

6 Skundžiamame sprendime nurodytas ginčo aplinkybes galima glaustai išdėstyti taip, kaip nurodoma toliau.

7 2013 m. liepos 15 d. *Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative* „Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe“ (piliečių iniciatyvos „Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe“ piliečių komitetas) pateikė Komisijai pasiūlymą dėl Europos piliečių iniciatyvos (toliau – EPI) „Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe“ (toliau – pasiūlyta EPI).

8 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimu C(2013) 5969 *final* Komisija atmetė prašymą įregistruoti pasiūlytą EPI, motyvuodama tuo, kad ji akivaizdžiai viršija Komisijos įgaliojimus, kurių pagrindu ši gali teikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis.

9 Piliečių iniciatyvos „Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe“ piliečių komitetas kreipėsi į Bendrąjį Teismą ir šis 2017 m. vasario 3 d. Sprendimu *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe / Komisija* (T-646/13, EU:T:2017:59) panaikino Sprendimą C(2013) 5969 *final*, motyvuodamas tuo, kad Komisija neįvykdė pareigos motyvuoti.

10 2017 m. kovo 29 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą; juo buvo užregistruota pasiūlyta EPI.

11 To sprendimo 2 konstatuojamojoje dalyje pasiūlytos EPI dalykas apibrėžtas taip:

„[Sąjunga] raginama gerinti tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų apsaugą ir stiprinti kultūrų ir kalbų įvairovę Sąjungoje.“

12 Minėto sprendimo 3 konstatuojamojoje dalyje nurodyti tikslai, kurių siekiama pasiūlyta EPI:

„<…> siekiama paraginti [Sąjungą] priimti kelis teisėkūros aktus, kad būtų pagerinta tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų apsauga ir sustiprinta kultūrų ir kalbų įvairovė Sąjungoje. Šie aktai turi apimti priemones dėl regioninių ir mažumų kalbų, švietimo ir kultūros, regioninės politikos, dalyvavimo, lygybės, audiovizualinės ir kitos žiniasklaidos turinio ir regionų valdžios institucijų teikiamos valstybės paramos.“

13 To paties sprendimo 4 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad pasiūlytos EPI priede konkrečiai nurodoma vienuolika Sąjungos teisės aktų, kurių pasiūlymus Komisija raginama pateikti.

14 Iš ginčijamo sprendimo 6–9 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija užregistravo pasiūlytą EPI, kiek tai susiję su devyniais iš šių Sąjungos teisės aktų, motyvuodama tuo, kad nebuvo taip, jog jų pasiūlymas akivaizdžiai nepatektų į jos įgaliojimus teikti pasiūlymą priimti Sąjungos teisės aktą siekiant įgyvendinti Sutartis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punktą. Kita vertus, dėl kitų dviejų Sąjungos teisės aktų, kuriuos nurodo pasiūlyta EPI, Komisija padarė išvadą, kad jų pasiūlymas akivaizdžiai nepatenka į jos įgaliojimus, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą.

15 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje išvardyti devyni pasiūlymai dėl teisės aktų, nurodytų pasiūlytoje EPI, dėl kurių gali būti renkami pritarimo pareiškimai.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

16 2017 m. birželio 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Rumunijos ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

17 Grįsdama savo ieškinį Rumunija nurodė du pagrindus: pirmasis buvo grindžiamus ESS 5 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkto pažeidimu, o antrasis – SESV 296 straipsnio antros pastraipos pažeidimu.

18 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas nusprendė, pirma, kad Komisija nepadarė jokios teisės klaidos, kai registracijos etape nusprendė, jog nebuvo taip, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje nurodyti pasiūlymai dėl teisės aktų akivaizdžiai nepatenka į jos įgaliojimus teikti pasiūlymą dėl teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis. Antra, jis nusprendė, kad ginčijamame sprendime Komisija pakankamai teisiškai išdėstė motyvus, kuriais remdamasi iš dalies užregistravo pasiūlytą EPI.

19 Taigi Bendrasis Teismas atmetė ieškinį kaip nepagrįstą ir nepriėmė sprendimo dėl Rumunijos pareikšto ieškinio priimtinumo.

Šalių reikalavimai

20 Rumunija Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą ir ginčijamą sprendimus,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti skundžiamą sprendimą ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

21 Komisija Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš Rumunijos bylinėjimosi išlaidas.

22 Vengrija Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą.

Dėl apeliacinio skundo

23 Grįsdama apeliacinį skundą Rumunija nurodo tris pagrindus, grindžiamus, pirma, Sutarčių nuostatų, susijusių su Sąjungos kompetencija, pažeidimu, antra, SESV 296 straipsnio antros pastraipos pažeidimu ir, trečia, Bendrojo Teismo per žodinę proceso dalį padarytais procesiniais pažeidimais.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo, grindžiamo Sutarčių nuostatų, susijusių su Sąjungos kompetencija, pažeidimu

Šalių argumentai

24 Pirmajame pagrinde Rumunija iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė teisės klaidų aiškindamas Sutarčių nuostatas, susijusias su Sąjungos įgaliojimais, kai konstatavo, kad Komisija nepadarė jokios teisės klaidos nusprendusi, kad šiuo atveju buvo tenkinama Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta sąlyga.

25 Visų pirma, Rumunija ginčija skundžiamo sprendimo 47 punkte išdėstytą Bendrojo Teismo išvadą, kad pasiūlyta EPI siekiama tiek užtikrinti tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų teisių paisymą, tiek sustiprinti kultūrų ir kalbų įvairovę Sąjungoje. Ši valstybė narė mano priešingai – kad pagrindinis šios iniciatyvos tikslas yra apsaugoti tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų teises ir kad Sąjunga neturi kompetencijos šiuo klausimu. Dėl šių aspektų ji nurodo savo pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio 59–63 punktus.

26 Antra, Rumunija tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 51–56 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes ESS 2 straipsnyje įtvirtintas Sąjungos vertybes prilygino konkretiems veiksmams ar tikslams, patenkantiems į Sąjungos kompetencijos sritį, o tai reikštų, kad Komisijai suteikti įgaliojimai pateikti konkrečius teisės aktus, kurių pagrindinis tikslas – apsaugoti tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų teises ir stiprinti kultūrų ir kalbų įvairovę Sąjungoje.

27 Taip Bendrasis Teismas pažeidė, viena vertus, ESS 5 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą suteikimo principą ir, kita vertus, Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatytus principus, susijusius su tinkamo teisinio pagrindo Sąjungos teisės aktui priimti nustatymu.

28 Pirma, dėl kompetencijos suteikimo principo pažeidimo Rumunija nurodo sudėtingą sistemą, kuri buvo parengta Sutartimis siekiant įgyvendinti Sąjungos kompetenciją, kaip matyti iš ESS 5 straipsnio 2 dalies ir SESV 2 straipsnio 6 dalies. Pagal šį principą Sąjunga imasi veiksmų tik tuo atveju, jei tenkinamos tam tikros sąlygos, be kita ko, sąlyga, pagal kurią nagrinėjamas klausimas turi patekti į vieną iš Sąjungos kompetencijos sričių, nurodytų SESV 3–6 straipsniuose, ir į Sutartyse kiekvienai iš šių sričių nustatytus tikslus.

29 Vis dėlto akivaizdu, kad ESS 2 straipsnyje nurodytos Sąjungos vertybės nėra įtrauktos į Sutarčių skyrius, susijusius su Sąjungos kompetencija, ir neturi jokios reikšmės vertinant konkrečius Sąjungos tikslus ir veiksmus. Rumunijos teigimu, Sąjungos teisės aktų pasiūlymų kontekste šios vertybės tėra atskaitos taškas ir negali būti painiojamos su konkrečiomis Sąjungos kompetencijos sritimis ar tikslais. Šią išvadą patvirtina Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkto formuluotė, kurioje, kiek tai susiję su vertinimu, kurį Komisija turi atlikti, siekdama užregistruoti pasiūlytas EPI, skiriami, viena vertus, įgaliojimai ir tikslai ir, kita vertus, vertybės.

30 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas piktnaudžiavo Sąjungos pirminėje teisėje numatyta įgaliojimų suteikimo sistema, bendrai prilygindamas Sąjungos vertybes konkretiems Sąjungos tikslams, kad Komisijai būtų suteikti įgaliojimai teikti pasiūlymus dėl konkrečių teisės aktų, kuriais siekiama papildyti Sąjungos veiksmus, kad būtų užtikrintas ESS 2 straipsnyje įtvirtintų vertybių laikymasis. Rumunijos teigimu, šiuo tikslu mažų mažiausiai būtina, kad taisyklės, susijusios su Sąjungos tikslais ir įvairiais veiksmais, būtų aiškiai susijusios su Sąjungos vertybėmis. Šiuo atveju taip nėra, nes mažumoms priklausančių asmenų teisių paisymas nėra minimas jokioje Sutarčių nuostatoje, susijusioje su Sąjungos kompetencija, politika, tikslais ir veiksmais.

31 Bendrojo Teismo analizė *de jure* išplėtė Sąjungos kompetenciją ir pakeitė jos dalyką bei tikslą, atsižvelgiant į Sąjungos vertybes.

32 Be to, tokia analizė pažeidė Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punktą, kaip jį yra išaiškinęs Teisingumo Teismas. Iš 2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija* (C-420/16 P, EU:C:2019:177) 61 ir 62 punktų matyti, kad siekdama įvertinti, ar laikytasi šioje nuostatoje numatytos registravimo sąlygos, Komisija turi apsiriboti tyrimu, ar, objektyviai vertinant, tokios priemonės, vertinamos abstrakčiai, galėtų būti priimtos remiantis Sutartimis.

33 Antra, dėl principų, reglamentuojančių tinkamo teisinio pagrindo Sąjungos teisės aktui priimti nustatymą, kaip jie apibrėžti Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, pažeidimo pažymėtina, kad Rumunija teigia, jog šis nustatymas yra konstitucinės svarbos. Šiuo klausimu visų pirma būtina nustatyti tiesioginį ryšį tarp Sąjungos akto ir Sutarčių nuostatos, kuria Sąjungai suteikiami įgaliojimai priimti šį aktą. Be to, teisinio pagrindo pasirinkimas turi būti grindžiamas objektyviais veiksniais, kuriems būtų galima taikyti teisminę kontrolę ir kuriems, be kita ko, priskirtinas teisės akto tikslas ir turinys.

34 Taigi pasiūlymas dėl Sąjungos teisės akto, kuriuo siekiama užtikrinti tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų teisių paisymą ir sustiprinti kultūrų ir kalbų įvairovę Sąjungoje, gali būti pateiktas tik remiantis Sutarčių nuostata, pagal kurią Sąjungai suteikiami įgaliojimai veikti šioje srityje ir pirmiausia šiuo tikslu. Tokios nuostatos nėra.

35 Viena vertus, Sąjunga neturi jokios kompetencijos, susijusios su tautinėms mažumoms priklausančių asmenų teisėmis.

36 Kita vertus, pagal SESV 167 straipsnio 1 ir 4 dalis Sąjunga turi tik rėmimo, koordinavimo ir papildomų veiksmų įgaliojimus, kiek tai susiję su kultūros įvairovės stiprinimu. Ši nuostata negali būti pagrindas Sąjungos teisės aktui, kurio vienintelis ar pagrindinis tikslas yra kultūrų įvairovė, priimti.

37 Tokiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 56 punkte Bendrasis Teismas tariamai padarė teisės klaidą.

38 Rumunija padarė išvadą, kad skundžiamame sprendime Bendrojo Teismo nagrinėti teisiniai pagrindai neturi jokios reikšmės realiam pasiūlytos EPI tikslui, taigi, atsižvelgiant į atitinkamą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, nė vienas iš jų negali būti teisingas teisinis pagrindas.

39 Trečia, Rumunija mano, kad atsižvelgiant į Bendrojo Teismo padarytą teisės klaidą nėra nei būtina, nei svarbu nagrinėti argumentus, kuriais jis rėmėsi skundžiamo sprendimo 60–71 punktuose atskirai dėl kiekvieno iš devynių teisės aktų pasiūlymų, nurodytų ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje. Vis dėlto Rumunija tvirtina, kad skundžiamo sprendimo dalyje, kurioje yra šie punktai, yra klaidų, ir „kaip pavyzdį“ nurodo tam tikras klaidas, kurias Bendrasis Teismas padarė šiuo klausimu.

40 Šiomis aplinkybėmis Rumunija iš esmės teigia, kad, kalbant apie priemones, susijusias su kalba, švietimu ir kultūra, priemones, susijusias su regionine politika ir su teisės aktu dėl asmenų be pilietybės, kurias pasiūlė pasiūlytos EPI organizatoriai, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į visą šių organizatorių pateiktą privalomą ir papildomą informaciją. Jei Bendrasis Teismas būtų į ją atsižvelgęs, jis būtų turėjęs padaryti išvadą, kad šioms priemonėms Sutartyse nėra jokio pagrindo.

41 Komisija ir Vengrija teigia, kad apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Teisingumo Teismo vertinimas

42 Pirmajame pagrinde Rumunija iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui padarius teisės klaidų, kai skundžiamo sprendimo 43–72 punktuose jis nusprendė, kad Komisija ginčijamame sprendime galėjo pagrįstai manyti, jog šiuo atveju buvo tenkinama Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta sąlyga.

43 Visų pirma reikia priminti, kad Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte numatyta, jog Komisija registruoja pasiūlytą EPI, jei nėra taip, kad ši „akivaizdžiai nepatenka į Komisijos įgaliojimus pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis“.

44 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, atsižvelgiant į EPI siekiamus tikslus, nurodytus Reglamento Nr. 211/2011 1 ir 2 konstatuojamosiose dalyse, t. y. skatinti piliečių dalyvavimą ir daryti Sąjungą prieinamesnę, Komisija, gavusi pasiūlytą EPI, šią registravimo sąlygą turi aiškinti ir taikyti taip, kad būtų užtikrintas lengvas EPI įgyvendinimas (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 49 punktą ir 2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 53 punktą).

45 Taigi tik tuo atveju, jei pasiūlyta EPI, atsižvelgiant į jos dalyką ir tikslus, nustatytus remiantis privalomai arba prireikus papildomai pagal Reglamento Nr. 211/2011 II priedą organizatorių pateikta informacija, akivaizdžiai nepatektų į Komisijos įgaliojimus teikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis, Komisija turėtų teisę atsisakyti registruoti tokią pasiūlytą EPI pagal minėto reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punktą (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 50 punktas ir 2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 54 punktas).

46 Be to, iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad siekdama įvertinti, ar laikytasi registravimo sąlygos, numatytos Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte, Komisija turi apsiriboti tyrimu, ar, objektyviai vertinant, pasiūlytoje EPI nurodytos priemonės, vertinamos abstrakčiai, galėtų būti priimtos remiantis Sutartimis (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 62 punktą).

47 Darytina išvada: kadangi užbaigus pirminę analizę, atliktą atsižvelgiant į privalomai arba prireikus papildomai EPI organizatorių pateiktą informaciją, nėra nustatyta, kad pasiūlyta EPI akivaizdžiai nepatenka į šių Komisijos įgaliojimų sritį, ši institucija turi registruoti šią iniciatyvą, jei įvykdytos kitos Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos.

48 Pirma, kalbant apie Rumunijos argumentus, kuriais siekiama užginčyti skundžiamo sprendimo 47 punkte Bendrojo Teismo padarytą išvadą, reikia priminti, kad, be kita ko, iš Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punkto ir 169 straipsnio 2 dalies matyti, jog apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, skundžiamos dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad apeliacinis skundas yra nepriimtinas, jei jame nenurodyti argumentai, kuriais konkrečiai siekiama identifikuoti Bendrojo Teismo sprendime padarytą teisės klaidą, o tik pakartojami pagrindai ir argumentai, kurie jau buvo pateikti tam teismui, įskaitant tuos, kurie grįsti akivaizdžiai jo atmestais faktais. Toks apeliacinis skundas iš tikrųjų yra prašymas paprasčiausiai peržiūrėti Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį, o tai

nepriklauso Teisingumo Teismo kompetencijai, kai šis nagrinėja apeliacinį skundą (žr., be kita ko, 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-279/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:461, 75 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

49 Vadinasi, Rumunijos argumentą, susijusį su skundžiamo sprendimo 47 punktu, reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtiną, nes ji visiškai nepagrindžia šio argumento ir tik nurodo Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį.

50 Antra, Rumunija iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis skundžiamo sprendimo 51–56 punktuose Sąjungos vertybes, įtvirtintas ESS 2 straipsnyje, prilygino konkretiems veiksmams ar tikslams, patenkantiems į Sąjungos kompetencijos sritį, ir taip leido Komisijai pateikti teisės aktus, kurių pagrindinis tikslas – apsaugoti tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų teises ir stiprinti kultūrų ir kalbų įvairovę Sąjungoje.

51 Šiuos skundžiamo sprendimo punktus lemia to sprendimo 47 ir 50 punktuose išdėstyti tikslai, kurių siekiama pasiūlyta EPI ir jos priede nurodytais Sąjungos teisės aktais.

52 Konkrečiai kalbant, skundžiamo sprendimo 51 punkte Bendrasis Teismas priminė, kad pagal ESS 2 straipsnį pagarba mažumų teisėms yra viena iš vertybių, kuriomis grindžiama Sąjunga, ir kad pagal ESS 3 straipsnio 3 dalies ketvirtą pastraipą Sąjunga gerbia turtingą savo kultūrų ir kalbų įvairovę, o skundžiamo sprendimo 52 punkte – kad, kiek tai konkrečiai susiję su kultūros įvairovės stiprinimu, SESV 167 straipsnio 4 dalyje nustatyta, jog Sąjunga į kultūros aspektus atsižvelgia imdamasi veiksmų pagal kitas Sutarčių nuostatas, be kita ko, siekdama gerbti ir skatinti savo kultūrų įvairovę.

53 Skundžiamo sprendimo 53 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad iš to negalima daryti išvados, jog ginčijamame sprendime Komisija pripažino Sąjungai bendrą teisėkūros kompetenciją asmenų, priklausančių tautinėms mažumoms, teisių apsaugos srityje; galima konstatuoti tik tai, kad Sąjungai imantis veiksmų pasiūlytoje EPI nurodytose srityse turi būti atsižvelgiama į pagarbą mažumų teisėms ir kultūrų bei kalbų įvairovės stiprinimą kaip į Sąjungos vertybes ir tikslus.

54 Skundžiamo sprendimo 54–56 punktuose Bendrasis Teismas taip pat pažymėjo, kad Rumunija neginčijo Sąjungos kompetencijos priimti teisės aktus konkrečiose veiksmų srityse, kurioms taikomi ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje išvardyti teisės aktai, kad būtų pasiekti atitinkamomis SESV nuostatomis siekiami tikslai. Taigi jis nusprendė, kad iš principo Komisijai niekas nekliudė pateikti pasiūlymų dėl teisės aktų, kuriais siekiama papildyti Sąjungos veiksmus Sąjungos kompetencijos srityse, siekiant užtikrinti ESS 2 straipsnyje įtvirtintų vertybių laikymąsi ir turtingą kultūrų ir kalbų įvairovę Sąjungoje, kaip numatyta ESS 3 straipsnio 3 dalies ketvirtoje pastraipoje.

55 Priešingai, nei teigia Rumunija, taip Bendrasis Teismas neprilygino vertybių, kuriomis grindžiama Sąjunga, konkretiems Sąjungos tikslams, kurie leidžia jai priimti teisės aktus, ir neišplėtė Sąjungos kompetencijos, kad būtų galima daryti išvadą, jog ji gali priimti teisės aktus be teisinio pagrindo, siekdama užtikrinti Sąjungos vertybių laikymąsi. Atvirkščiai, Bendrasis Teismas, nepadaręs teisės klaidos šiuo klausimu, nusprendė, kad tiek, kiek Sąjungos teisės aktai tinkamai grindžiami teisiniu pagrindu, jais taip pat gali būti siekiama paisyti Sąjungos vertybių, kaip antai pagarbos mažumų teisėms ir kultūrų bei kalbų įvairovės.

56 Be to, reikia pabrėžti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 46 punkte nurodytą jurisprudenciją, ši pirmoji analizė neturi įtakos akto, kuris prireikus priimamas pateikus EPI ir remiantis Komisijos pasiūlymu, teisinio pagrindo nagrinėjimui.

57 Trečia, kadangi Rumunija savo pirmajame pagrinde bendrai teigia, kad skundžiamo sprendimo 60–71 punktuose Bendrojo Teismo atliktas devynių teisės aktų pasiūlymų, nurodytų ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje, nagrinėjimas yra klaidingas, ir kaip pavyzdį ginčija tam tikrus Bendrojo Teismo vertinimus bei pakartoja argumentus, kuriuos jau buvo pateikusi šiame teisme, tokie argumentai negali atitikti šio sprendimo 48 punkte nurodytų priimtinumo reikalavimų, be kita ko, dėl to, kad jais iš tikrųjų paprasčiausiai siekiama, kad jie būtų peržiūrėti.

58 Taigi šiuos argumentus reikia atmesti kaip nepriimtinus.

59 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo, grindžiamo SESV 296 straipsnio antros pastraipos pažeidimu

Šalių argumentai

60 Antrajame pagrinde Rumunija iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino SESV 296 straipsnio antrą pastraipą, kiek tai susiję su Komisijai tenkančia pareiga motyvuoti.

61 Šiuo klausimu ji priekaištauja Bendrajam Teismui, pirma, kad jis nusprendė, jog Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo jurisprudencija, pagal kurią paisyti pareigos motyvuoti yra dar svarbiau tais atvejais, kai Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją, šiuo atveju netaikytina.

62 Anot jos, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad Komisija neturi plačios diskrecijos užregistruoti pasiūlytą EPI. Bet kuriuo atveju, Rumunijos teigimu, Komisija negalėjo užregistruoti pasiūlymų, kurie neatitinka Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies a–d punktuose nustatytų sąlygų, vien tam, kad būtų užtikrintas lengvas EPI įgyvendinimas. Be to, ji pabrėžia, kad Komisijos sprendimas dėl pasiūlytos EPI registravimo yra galutinis, taigi Komisija negali apsiriboti vien formaliu pasiūlytos EPI patikrinimu.

63 Antra, teigiama, kad skundžiamo sprendimo 88 punkte Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad Komisija galėjo tik bendrai išdėstyti sritis, kuriose gali būti priimti Sąjungos teisės aktai, nenurodydama aplinkybės, kad priemonėmis, kurias nurodo pasiūlyta EPI, siekiama pagerinti tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų apsaugą ir sustiprinti kultūrų ir kalbų įvairovę Sąjungoje.

64 Tokių motyvų nepakanka, kad suinteresuotasis asmuo galėtų nustatyti, ar nagrinėjamas sprendimas yra pagrįstas, o gal jame yra trūkumų, dėl kurių jo galiojimas gali būti ginčijamas. Tokių motyvų nepakankamumas šiuo atveju ypač problemiškas, atsižvelgiant į tai, kad ginčijamas sprendimas labai skiriasi nuo anksčiau priimtojo, t. y. šio sprendimo 8 punkte nurodyto Sprendimo C(2013) 5969 *final*, įskaitant galimybę iš dalies užregistruoti pasiūlytą EPI.

65 Rumunijos teigimu, darytina išvada, kad Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog pareigos motyvuoti buvo laikomasi, nes Komisija nepateikė teisinių argumentų, turinčių esminę reikšmę ginčijamo sprendimo struktūrai, be to, iš esmės pakeitė savo poziciją, nenurodydama pokyčių, kuriais būtų galima pateisinti tokį pakeitimą.

66 Komisija ir Vengrija teigia, kad apeliacinio skundo antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Teisingumo Teismo vertinimas

67 Pagal suformuotą jurisprudenciją, susijusią su pareiga motyvuoti pagal SESV 296 straipsnį, motyvavimas turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai parodyti institucijos, priėmusios ginčijamą aktą, argumentus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės priežastis, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 28 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

68 Iš suformuotos jurisprudencijos taip pat matyti, kad pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į nagrinėjamą atvejį. Nurodant motyvus nereikalaujama tiksliai atskleisti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes klausimas, ar akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir į kontekstą bei į visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

69 Pirma, Rumunija mano, kad Bendrasis Teismas klaidingai nustatė Komisijai tenkančios pareigos motyvuoti apimtį, kai nusprendė, kad ši institucija neturi plačios diskrecijos, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją, suformuotą, be kita ko, 1991 m. lapkričio 21 d. Sprendime *Technische Universität München* (C-269/90, EU:C:1991:438, 14 punktas), siekiant užregistruoti pasiūlytą EPI pagal Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalį.

70 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 84 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija neturi plačios diskrecijos užregistruoti pasiūlytą EPI, nes Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad Komisija „registruoja“ tokią pasiūlytą EPI, jeigu laikomasi šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a–d punktuose nustatytų sąlygų, t. y. be kita ko, kai nėra taip, kad pasiūlyta EPI akivaizdžiai nepatenka į Komisijos įgaliojimus pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis. Atvirkščiai, jei atlikus pirminę analizę akivaizdu, kad pastarosios sąlygos nebuvo laikytasi, Komisija „atsisako“ registruoti pasiūlytą EPI, kaip nurodyta Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje.

71 Taip elgdamasis Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos. Iš tiesų tiesioginės nuosakos esamojo laiko vartojimas Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir šios 2 dalies a–d punktuose pateiktas registracijos sąlygų sąrašas rodo, kad Komisija neturi plačios diskrecijos registruoti pasiūlytą EPI, o, priešingai, privalo tai padaryti, jeigu ši iniciatyva atitinka visas šias sąlygas.

72 Kadangi šis argumentas pats savaime gali pateisinti Bendrojo Teismo padarytą išvadą, kad Komisija neturi plačios diskrecijos, nereikia nagrinėti šio sprendimo 62 punkte išdėstytų Rumunijos argumentų, kuriais iš esmės siekiama užginčyti skundžiamo sprendimo 85 punkte nurodytą motyvą, kuriuo grindžiama ta pati išvada. Net ir darant prielaidą, kad šie argumentai yra pagrįsti, jie negalėtų lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo.

73 Antra, Rumunija priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad skundžiamo sprendimo 88 punkte jis nusprendė, jog tai, kad Komisija „tik bendrai <…> išdėstė“ sritis, kuriose gali būti priimti Sąjungos teisės aktai, neprieštarauja pareigai motyvuoti.

74 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šiame skundžiamo sprendimo punkte Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad Komisija įvykdė jai tenkančią pareigą motyvuoti, bendrai išdėstydama sritis, kuriose gali būti priimti Sąjungos teisės aktai ir kurios atitinka sritis, kuriose EPI organizatoriai raginami pateikti teisės aktus.

75 Viena vertus, priešingai, nei, atrodo, teigia Rumunija, tokie motyvai atskleidžia priežastis, dėl kurių Komisija mano, kad pasiūlyta EPI gali patekti į jos įgaliojimų pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto sritį.

76 Kita vertus, registruodama pasiūlytą EPI Komisija neprivalo patikrinti nei to, ar buvo pateikti visi faktinių aplinkybių, kuriomis remiamasi, įrodymai, nei to, ar pasiūlymo motyvai ir pasiūlytos priemonės yra pakankami. Siekdama įvertinti, ar laikytasi registravimo sąlygos, numatytos Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte, Komisija turi apsiriboti tyrimu, ar, objektyviai vertinant, pasiūlytos priemonės, vertinamos abstrakčiai, galėtų būti priimtos remiantis Sutartimis (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 62 punktą).

77 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai iš esmės nusprendė, kad ginčijamo sprendimo motyvavimas šiuo klausimu buvo pakankamas.

78 Be to, atsižvelgiant į reikalavimus motyvuoti, kylančius iš šio sprendimo 67 ir 68 punktuose primintos jurisprudencijos, reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo motyvavimas akivaizdžiai leido i) Rumunijai sužinoti priežastis, dėl kurių Komisija nusprendė, kad nebuvo taip, jog pasiūlytos EPI ir visų pirma ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų teisės aktų pasiūlymai akivaizdžiai nepatektų į jos įgaliojimus, ir ii) Sąjungos teismui – vykdyti to sprendimo kontrolę, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo.

79 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo, grindžiamo Bendrojo Teismo per žodinę proceso dalį padarytais procesiniais pažeidimais

Šalių argumentai

80 Trečiajame pagrinde Rumunija teigia, kad Bendrasis Teismas padarė kelis procesinius pažeidimus, be kita ko, per žodinę proceso dalį.

81 Primindama proceso Bendrajame Teisme eigą ir konkrečiai teismo posėdį, kuris įvyko Rumunijos prašymu, ši valstybė narė nurodo, be kita ko, konkrečius klausimus, kurie buvo pateikti teismo posėdžio pranešime, ir Bendrojo Teismo reikalautas proceso organizavimo priemones. Rumunija taip pat nurodo, kad per teismo posėdį vykusios diskusijos, įskaitant Bendrojo Teismo tiesiogiai per šį posėdį pateiktus klausimus, buvo susijusios tik su ieškinio priimtinumo aspektais, taip pat su pritarimo pareiškimų rinkimo, tikrinimo ir tvirtinimo ar pasiūlytos EPI pateikimo Komisijai proceso eiga.

82 Taigi, pasak Rumunijos, išskyrus klausimą dėl 2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija* (C-420/16 P, EU:C:2019:177) svarbos, kuris buvo nagrinėjamas per rašytinę ir žodinę proceso dalis, šalys per žodinę proceso dalį neplėtojo rungimosi principu grindžiamos diskusijos dėl daugelio su ieškinio esme susijusių aspektų, kuriais grindžiamas skundžiamas sprendimas. Ši proceso dalis turėtų padėti išsiaiškinti ir aptarti esminius bylos aspektus, kad būtų galima ją išspręsti. Nors šiuo atveju Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį, ji neteko prasmės ir buvo panaikintos procesinės garantijos, susijusios su žodinės proceso dalies organizavimu.

83 Komisija ir Vengrija teigia, kad apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Teisingumo Teismo vertinimas

84 Trečiajame pagrinde Rumunija iš esmės teigia, kad esminiai aspektai, kuriais grindžiamas skundžiamas sprendimas, nebuvo aptarti per žodinę proceso dalį, vykstant rungimosi principu pagrįstai diskusijai.

85 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, vadovaujantis rungimosi principu, paprastai reikalaujama, kad proceso šalys turėtų galimybę pareikšti savo poziciją dėl faktinių aplinkybių ir dokumentų, kuriais bus grindžiamas teismo sprendimas, ir aptarti teismui pateiktus įrodymus, pastabas ir teismo iniciatyva iškeltus teisinius pagrindus, kuriais šis ketina pagrįsti savo sprendimą. Siekiant, kad būtų įvykdyti reikalavimai, susiję su teise į teisingą bylos nagrinėjimą, svarbu, kad šalys galėtų pagal rungimosi principą ginčyti tiek faktines, tiek teisines aplinkybes, nuo kurių priklauso proceso baigtis (šiuo klausimu žr. 2009 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Airija ir kt.*, C-89/08 P, EU:C:2009:742, 52 ir 56 punktus).

86 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas priėmė sprendimą tik dėl Rumunijos nurodytų pagrindų, apie kuriuos šalys, laikydamosi rungimosi principo, galėjo diskutuoti per Bendrajame Teisme vykusio proceso rašytinę ir žodinę dalis. Taigi negalima priekaištauti Bendrajam Teismui pažeidus rungimosi principą dėl to, kad jis neuždavė konkrečių klausimų dėl kiekvieno pateikto argumento.

87 Be to, Rumunija nenurodė jokio aspekto, kuris būtų esminis siekiant užbaigti procesą ir su kuriuo ji negalėjo susipažinti, taip pat dėl kurio negalėjo pareikšti pozicijos nei per rašytinę, nei per žodinę proceso Bendrajame Teisme dalis.

88 Vadinasi, apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

89 Kadangi nebuvo pritarta nė vienam apeliantės pateiktam apeliacinio skundo pagrindui, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

90 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

91 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

92 Kadangi Rumunija pralaimėjo bylą, o Komisija reikalavo priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas, Rumunija turi padengti savo ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

93 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 4 dalį, jeigu apeliacinį skundą pateikia ne pirmojoje instancijoje įstojusi į bylą šalis, iš šios šalies gali būti priteistos bylinėjimosi apeliaciniame procese išlaidos tik tuo atveju, jeigu ji dalyvavo Teisingumo Teisme vykusio proceso rašytinėje arba žodinėje dalyje. Jeigu tokia šalis dalyvauja procese, Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

94 Kadangi Vengrija dalyvavo procese Teisingumo Teisme, šios bylos aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš Rumunijos jos ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

3. Vengrija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.